

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Kopečkovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: T. K.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2024, č. j. JMK 166755/2024, sp. zn. S-JMK 143441/2024 OSPŽ-Nah,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2024, č. j. JMK 166755/2024, sp. zn. S-JMK 143441/2024 OSPŽ-Nah, kterým žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“), zamítl jako nepřipustné

odvolání žalobce proti výroku I. rozhodnutí Městského úřadu Slavkov u Brna (dále jen „*městský úřad*“) ze dne 13. 8. 2024, č. j. MUSLV-SC/103915-2024/Kac, sp. zn. SC/40883-2023/Kac, kterým bylo zastaveno řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „*zákon o některých přestupcích*“), proti M. N., neboť skutek obviněnému nebyl prokázán, dále podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu změnil k odvolání žalobce výrok III. rozhodnutí městského úřadu tak, že text „§ 7 odst. 4 zákona o některých přestupcích“ nahradil textem „§ 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích“, a ve zbytku napadené rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

2. Městský úřad uznal prvostupňovým rozhodnutím žalobce vinného ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o některých přestupcích, a přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích, kterých se žalobce dopustil tím, že od února 2023 do 24. 7. 2023 (v blíže neurčenou dobu v průběhu doby nočního klidu od 22.00 do 6.00 hodin) na specifikované adrese zvoněním na zvonek, boucháním do dveří pana M. N. a jinými zvuky porušil noční klid, současně ve shodnou dobu a na shodném místě v nepravidelných časech (i mimo dobu nočního klidu) se tímto jednáním dopustil schválnosti, čímž úmyslně porušil noční klid a úmyslně se dopustil schválnosti.

I. Shrnutí procesního postojů žalobce

3. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je neobjektivní a obvinění jsou nepravdivá. Uvádí, že nikdy nevyšel před bytovku a nezvonil na zvonek pana N. ani nekopal do dveří, stejně tak nebouchal z toho důvodu, aby psa dráždil. Je to naopak žalobce, který má poškozené dveře. Sousedé, kterými je dlouhodobě šikanován, nevypovídali pravdivě. Nemohou vědět, jak žalobce se svou kamarádkou vnímají zvuky psa uvnitř bytu. S bytem pana N. mají společnou stěnu a oba kvůli psovi přestali spávat. Protože lékařka žalobci odmítla jako řešení této situace předepsat znovu hypnotika, nezbylo mu než bouchat na dveře pana N., který na domluvu nereagoval.
4. Žalobce uvádí, že kvůli štěkání psa opakovaně volal Policii ČR. Té pan N. otevřel pouze jednou v noci, policisté s ním mluvili a poté měli žalobci potvrdit, že pes štěkal. Neučinili však o tom záznam a žalobci není známo, kde se nachází protokol o uvedeném výjezdu.
5. Žalobce dále namítá, že „*krajský úřad zakázal odvolání*“. Dále namítá, že nesouhlasí s tvrzením svědka J., že žalobce bouchal, aby psa dráždil. Žalobce k tomu uvádí, že zkušenosti Policie ČR jsou opačné. Žalobce do protokolu u Policie ČR uvedl, že situaci měl řešit především (bývalý) předseda družstva, který však již nežije (oběsil se).
6. Žalobce namítá, si nic nevymýšlí a nedělá schválnosti. Míra toho, co kdo snese, je individuální. Žalobce s ohledem na svůj důchodový věk situaci nezvládá. Pes, který se do daného prostoru nehodí, mu vadí, neboť vyluzuje zvuky. Společná stěna s panem N. není odhlučněna, ačkoli mu to slíbil předseda družstva. Také chodba zvuky zesiluje. V místnosti obývané žalobcem je pes slyšet tak, jako by tam byl s nimi. Žalobce dále uvádí, že jeho argumenty nikdo nebere v úvahu. Podle žalobce mu Policie ČR potvrdila, že velký pes se do bytovky nehodí. Situace má negativní dopad na zdraví jeho kamarádky a jejich vztah. Žalobce v minulosti trpěl šikanou a ústrky ze strany Státní bezpečnosti, násilím přišel o veškerý majetek, náčelník policie a Státní bezpečnost mu zničili život.

7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že na zvonek zvonila jeho kamarádka paní K., on pouze bouchal. Pokud sousedé psa snášeli, to bylo dáno tím, že nebydlí tak blízko a nemají s panem N. společnou zeď. Podle žalobce o něm a paní K. rozhodují lidé, kteří nebydlí přímo v jejich bytě a nemohou tak vědět, jaké zvuky jsou nuceni snášet.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
10. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

11. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
12. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Ve věci proběhlo jednání.
14. Žalobce měl v období od února roku 2023 do 24. 7. 2023 (v blíže neurčenou dobu v průběhu nočního klidu od 22.00 do 6.00 hodin) zvoněním na zvonek, boucháním do dveří M. N. a jinými zvuky rušit noční klid, současně ve shodnou dobu a na shodném místě v nepravdivých časech (i mimo dobu nočního klidu) se tímto jednáním dopustit schválností.
15. Podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o některých přestupcích (přestupky proti veřejnému pořádku)
se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší noční klid.
16. Podle § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích *se dobou nočního klidu rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny.*
17. Podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích (přestupky proti občanskému soužití) *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se dopustí schválností.*
18. V řízení o přestupku je třeba zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS). Namítá-li

žalobce, že nezvonil on, nýbrž jeho kamarádka (kolegyně), která je velmi slušný člověk, ochotný se vždy domluvit, což pan N. nehodlal, a dále, že se boucháním nedopustil schválnosti, ale už mu „nic jiného nezbyvalo“ soud mu s ohledem na zjištěný skutkový stav nemůže přisvědčit.

19. Výpovědi svědků se předně shodovaly v tom, že žalobce i v nočních hodinách opakovaně bouchal a křičel u dveří pana N. To potvrdila i kamarádka (kolegyně) žalobce paní K. Pokud jde o samotné zvonění, jak paní K., tak samotný žalobce uvedl, že nejprve na pana N. zvonili, jak bude rozvedeno níže. Žalobce u jednání zdůraznil, že s panem N. nebyla žádná domluva, že jim neotevíral, a proto přistoupil k bouchání. Zdůraznil, že do dveří nikdy nekopal ani nezvonil zvenku na zvonek, jak někteří svědci nepravdivě uvedli. K tomu správně žalovaný u jednání zdůraznil, že žalobci nebylo kladeno za vinu, že by do dveří kopal anebo zvonil na venkovní domovní zvonek, což plyne i ze skutkové věty prvostupňového rozhodnutí o přestupku. Stejně tak žalobci není kladeno za vinu, že bouchal, aby psa pana N. dráždil; šlo pouze o domněnku jednoho ze svědků, která se ve výroku rozhodnutí o přestupku nijak nepromítla.
20. Tvrzení žalobce, že hlídka Policie ČR potvrdila, že pes štěká, není opřeno o žádný důkaz a nemá oporu ve správním spisu. Jeho součástí je naopak úřední záznam o šetření Policie ČR v místě bydliště žalobce dne 11. 8. 2023, kteří při šetření mluvili s paní F. a panem F. Ti uvedli, že spor mezi žalobcem a panem N. jim je znám, tito sousedé bydlí přímo nad nimi. Slyšeli jen rány do dveří nebo do stěny, které dělá ze svého bytu žalobce. Ty jsou slyšet často a intenzivně. Se psem pana N. nemají žádný problém. Dne 23. 8. 2023 Policie ČR provedla další šetření, při němž hovořila s paní H., která uvedla, že o sporu ví. Psa nikdy štěkat neslyšela, pes ani jeho pán jí bydlení nijak neznepříjemňuje. Paní N. uvedla, že o sporu ví, psa slyšela štěkat krátce po nastěhování, nebylo to však nijak obtěžující. Od jara uvedeného roku jej již štěkat neslyšela. Paní R. uvedla, že po nastěhování slyšela psa škrábat na dveře, někdy škrábal v noci. Od té doby se to však již uklidnilo a o psovi neví. Paní H. (roz. P.) uvedla, že o sporu ví, kdysi psa slyšela poštekávat, nebylo to však nijak hrozné či nepříjemné. Již dlouho o psovi neslyšela. Den před šetřením Policie ČR nějakého psa slyšela, ale nedokázala rozeznat, zde šlo o štěknutí psa pana N. nebo psa venku. Pan J. uvedl, že je důvěrník bytového družstva a o sporu ví. Se psem pana N. nemá žádný problém, nikdy jej neslyšel a nemá žádnou informaci o tom, že by pes někomu jinému v domě vadil. Naopak jej několikrát v noci vzbudilo bušení do dveří pana N. ze strany žalobce.
21. Mezi skutkovými podklady, jež jsou součástí správního spisu, jsou dále úřední záznamy o podání vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pana N. a žalobce. Pan N., majitel psa, který žalobci vadí, dne 23. 8. 2023 uvedl, že žalobce psa v domě nechce a že mu sdělil, že pes v domě nebude. Popsal, že žalobce od poloviny února 2023 jedenkrát až dvakrát denně bouchal na společnou zeď, v březnu začal bouchat na dveře. Pan N. uvedl, že se na psa ptal sousedů, kteří však nic nezaznamenali. Uvedl, že po přestěhování se do bytu s 12letou fenou německého ovčáka s ní měsíc zůstal doma, aby si zvykla. Později začal chodit do práce a psa pozoroval přes webkameru. Podle jeho informací se pes nijak výrazně neprojevoval, byl vyvenčený, s dostatkem jídla a pití. Večer a v noci byl absolutní klid, pana N. ze spaní nic nevzbudilo. Začala však za ním chodit paní K., že pes v noci dělá hluk, který ji budí ze spaní. Sousedka F. mu však sdělila, že pouze přes den slyšela psa občas zakňourat. S paní K. začal chodit později i žalobce, který u ní bydlí. Pan N. si dále všiml, že když byl doma, začalo se ozývat bouchání na stěnu, ale v době, kdy pes nic nedělal. Začalo mu to připadat jako provokace. Žalobce začal dlouhé minuty zvonit po nocích na

dveře, kopat do nich, až se ozývaly rány na celý bytový dům, což mu potvrdili sousedé. Dále pan N. uvedl, že žalobce na něj slovně útočí sprostými slovy, když jej potká, přestože si ho pan N. vůbec nevšímá a snaží se se psem z místa rychle odejít. Pan N. už takové jednání také nehodlá trpět. Dále uvedl, že když je doma se psem, který nic nedělá, žalobce přesto zabuší.

22. Žalobce dne 24. 7. 2023 na Policii ČR uvedl, že bydlí s kamarádkou paní K., o kterou pečuje. Již sedm měsíců je terorizuje pes (vlčák) souseda pana N., který bydlí ve vedlejším bytě. Neustále štěká, vrčí a kňučí a vydává zvuky, které jim nedovolí usnout. Nejhorší je to v noci, neboť ze zdravotních důvodů potřebují spát, ale poté, co je pes vzbudí, to již není možné. Snažili se mluvit se sousedem, s předsedou bytového družstva, s Ombudsmanem, ale nic se nezměnilo. Dne 22. 7. 2023 volal před půlnocí na linku 158 a přijela hlídka Policie ČR, které měl pan N. přiznat, že pes štěkal. Žalobce dále uvedl, že je na sociálních dávkách, a proto si nemůže dovolit telefon s nahráváním. V rámci svého doplňujícího vysvětlení dne 11. 8. 2023 Policii ČR sdělil, že dne 24. 7. 2023 v nočních hodinách po 22. hod pes pana N. vyluzoval zvuky, které se linuly společnou stěnou až do jeho bytu a nedovolily mu spát. Šlo o mručení a kňučení. Proto volal na linku 158. Musel odejít spát jinam a tím se mu narušil denní režim, na kterém je závislá jeho kamarádka paní K. (následujícího dne dostala oběd nikoli v 11. hod, ale až ve 13. hod).
23. Ze úředních záznamů o podání vysvětlení tak soudu neplyne, že by Policie ČR potvrdila, že pes pana N. výrazně štěkal anebo že velký pes do bytovky nepatří, jak namítal žalobce.
24. Po zahájení přestupkového řízení paní K. v rámci své svědecké výpovědi uvedla, že pes od února, kdy se pan N. nastěhoval, otravoval „ve dne v noci“. V noci to nebylo každý den. Pes štěkal, škrábal na dveře a kňučel. V průběhu dne psa slyšela pořád. V noci je vzbudil třeba 2krát až 3krát. Kdyby byl pan N. doma, tak by ho uklidnil. Se žalobcem volali několikrát Policii ČR, rovněž se ze začátku pokoušela s panem N. komunikovat, ale on jí zavřel dveře. Způsob reakce žalobce byl aktem zoufalství, neboť nedokázali zajistit o těchto událostech žádné záznamy. Žalobce na pana N. zazvonil nebo bouchal, bouchal v noci, poté vyřešili situaci tak, že se přestěhovali do jiné místnosti. Žalobci říkala, ať tak nebouchá. Dále uvedla, že přišel pán z horního patra, kterému se nelíbilo bouchání, kterým se vzbudil. Žalobce se mu snažil vysvětlit, že jde o reakci na psa. Pan N. se ke svědecké výpovědi paní K. vyjádřil tak, že má stará okna, která nejdou zavřít, takže je možné, že slyšela psy zvenku. Žalobce k tomu uvedl, že výpověď odpovídá tomu, co uvedl on sám. Žalobce dále v rámci ústního projednání přestupku dne 10. 1. 2024 uvedl, že na zvuky psa reagovali tak, že jednak psali na různé úřady. Pes své zvuky projevoval ve dne i v noci, proto na pana N. nejprve zazvonili, ten nevyšel ven, proto bouchali.
25. Pokud jde o svědecké výpovědi pana J. a dalších sousedů v průběhu přestupkového řízení, jejich obsah odpovídá tomu, což již uvedli v rámci svého vysvětlení Policii ČR. Většina sousedů nezaznamenala zvuky psa anebo pouze minimálně, naopak zaznamenali intenzivní bouchání do dveří, dupání a zvýšený hlas ze strany žalobce.
26. Soud částečně rozumí tomu, že žalobce vnímá situaci v kontextu vyhocených sousedských vztahů tak, že se cítí být v právu a že se žádných přestupků nedopustil. U jednání poukazoval na trauma z minulosti za „bývalého režimu“, který mu zničil život, z čehož se doposud nevzpamatoval a nebyl ani rehabilitován. Z těchto důvodů jej sousedé nemají rádi a nahlíží na něj nespravedlivě. Žalobce nicméně bouchání na dveře pana N. sám i v řízení před správními orgány připustil. U jednání k tomu zdůraznil, že mu jde jen o klid k práci přes den a ke spaní v noci. To mu zvuky psa nedopřejí a jsou velmi nepříjemné. K doplňujícímu

dotazu soudu uvedl, že s kamarádkou (kolegyní) paní K. obývají dvoupokojový byt a každý z nich má svůj vlastní režim, tudíž situaci mohla vyřešit přestěhováním do druhého pokoje jen jeho kamarádka, neboť každý z nich spí v jedné místnosti.

27. Soud do určité míry dokáže pochopit, že v některých situacích, obzvláště v době nočního klidu, mohou být zvuky zvířete ve vedlejší bytě, které se nesou společnou stěnou nepříjemné. Na druhou stranu bydlení v bytovém domě sebou nese vyšší nároky na vzájemnou toleranci i co do míry hluku, které jsou obyvatelé bytového domu vystaveni, než jako je tomu např. při bydlení v samostatném domě. Ostatně „nepříjemné“ zvuky mohou vyluzovat kupř. i malé děti, které v noci pláčou, či poskakují přes den v bytě, hodí hračkou apod., stejně tak do bytovky mohou doléhat zvuky štěkajících psů na vycházce venku. To vše patří k projevům běžného občanského soužití v bytovém domě. Žalobci nelze přisvědčit ani v jeho přesvědčení, že „pes do bytovky nepatří“. Žádný právní předpis nezakazuje, aby se v bytovém domě nacházel pes. Nadto v řízení nebylo prokázáno, že by pes pana N. štěkal natolik nesnesitelně, že by rušil noční klid anebo by jeho imise byly pro obyvatele domu již nad snesitelnou míru (žalobcem zmiňované zanášení písku do chodby, který musí zametat). Žalobce nadto své tvrzení o nesnesitelných projevech psa nedoložil kupř. nahrávkou, která se v takových situacích nabízí.
28. Podstatné z hlediska spáchání přestupků žalobcem však je, že ani „nesnesitelné“ štěkání psa by neomlouvalo chování žalobce, které opakovaně zaznamenal pan N. a další sousedé. Tedy neopravňovalo by ho k hlučnému bouchání a křiku v domě u dveří pana N., a to i v nočních hodinách. Žalobce přitom intenzivně bouchal na dveře pana N. a křičel, a to opakovaně kvůli tomu, že mu vadil pes. Takové jednání tedy činil naschvál kvůli psovi, když pan N. podle žalobce nereagoval na předchozí snahy o domluvu. Odborná literatura přitom pojmem schválnost rozumí „[...] skutky spočívající v hrubých, zřejmých a neoprávněných zásazích do pokojného života jiného v úmyslu tento stav narušit. Schválnost musí mít povahu hrubého jednání narušujícího občanské soužití (...) Občanské soužití lze obecně vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování – nad rámec právních norem – je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a pořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci.“ (Červený, Z., Šlauf, V., Tauber, M.: Přestupkové právo. Komentář k zákonu o přestupcích včetně textů souvisejících předpisů, Linde, Praha 2009, str. 125). Citovaný závěr týkající se předchozí právní úpravy přestupku na úseku ochrany občanského soužití ve smyslu § 49 odst. 2 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je plně použitelný i při výkladu pojmu schválnost v rámci totožné skutkové podstaty přestupku, jak je nyní upravena v § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích. Žalobce zazvonil a poté bouchal a křičel na pana N. opakovaně a intenzivně kvůli tomu, že mu vadil jeho pes. Soud v této souvislosti nemá co vytknout závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí, že reakce žalobce na psa se přenesla do společensky škodlivého protiprávního jednání, které svou intenzitou naplnilo znaky přestupku proti občanskému soužití. Každý občan by měl snést přiměřenou dávku imisí, a to i v situaci, kdy se pes seznamuje s novým prostředím, ale žalobce se s touto situací nevyrovnal přilehavě a jednal bez ohledu na ostatní sousedy a úmyslně narušil noční klid a dopustil se schválnosti (str. 7 napadeného rozhodnutí). K tomu soud doplňuje, jak ostatně žalobci vysvětlil i u jednání, že prvním krokem řešení situace, kdy pes nad míru snesitelnosti štěká, spočívá především v pořízení důkazu o takovém zvuku, a to prostřednictvím nahrávky. Situaci nijak „neřeší“ bouchání a křik u dveří v bytovém domě, obzvláště v nočních hodinách.

29. Žalobní argumentace tak nezpochybnila závěry správních orgánů, které se opírají o ucelený souhrn nepřímých důkazů v podobě svědeckých vypovědí sousedů, jež nadto zapadají do tvrzení samotného žalobce. S ohledem na uvedené správní orgány dostatečně prokázaly, že žalobce svým jednáním naplnil skutkové podstaty přestupků ve smyslu § 5 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích. Ani tvrzená šikana a desetiletí trvající příkoří ze strany společnosti, které žalobce popisuje, nevylučuje protiprávnost jeho jednání.
30. Pokud jde o námitku, že žalovaný pochybil, když neumožnil žalobci podat proti napadenému rozhodnutí odvolání, tak ani tu soud nemůže dát žalobci za pravdu. Žalovaný v projednávané věci rozhodoval ve druhém stupni, a to na základě odvolání žalobce proti rozhodnutí městského úřadu o přestupku vydanému v prvním stupni. Tomu odpovídá i obsah poučení uvedený v napadeném rozhodnutí, že se proti němu nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu). Pokud jde o prostředek ochrany subjektivních veřejných práv žalobce proti rozhodnutí správního orgánu vydaného ve druhém stupni, tím je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., který žalobce ostatně využil.
31. Zmiňoval-li žalobce u jednání, že nesouhlasí s umístěním kamery ve dveřích souseda, tak tato námitka se zcela míjí s předmětem věci, a týká se podle navazujícího vysvětlení žalobce u jednání jiného řízení. Proto se jí soud blíže nezabýval.
32. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Náklady řízení

33. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží; to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Žalovanému však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a žalovaný je ani nepožadoval, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. března 2026

Kateřina Kopečková
samosoudkyně